

Y una vez más, en la ciudad de Madrid, para la presentación de la obra de Gustavo Pittluga, el compositor catalán, que ha sido el primero en España en recibir el premio de la "Asociación de Música da Camera" de Barcelona, por su obra "Ola de Vilanova".

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA «DA CAMERA»
DE BARCELONA

La obra de Gustavo Pittluga, "Ola de Vilanova", es una obra de gran importancia para la música catalana, ya que es la primera obra de este compositor que ha sido premiada por la "Asociación de Música da Camera" de Barcelona.

La obra de Oliva de Vilanova, "Impressori", es una obra de gran importancia para la música catalana, ya que es la primera obra de este compositor que ha sido premiada por la "Asociación de Música da Camera" de Barcelona.

Oliva de Vilanova, Impressori. Barcelona. C. de la Música da Camera.

El vínculo común que liga a los ocho compositores que han recibido la merced de la atención de la "Asociación de Música da Camera", es únicamente su amor al arte de los sonidos; la necesidad de dar forma lírica a sus emociones y conceptos.

En puridad de verdad no puede decirse que la misma estética o la misma técnica conforme y anime sus producciones. Han preferido mantener incólume, en lo posible, la individualidad, con sus vicios y virtudes, que someterlas a la estricta regla de una especie de cenobio, que, si acaso diera al grupo más cohesión, restaría lo que es característico de la obra de arte: personalidad, autonomía, perfil propio. Pero como el perfil de las cosas vive en función del distorno del paisaje que lo rodea, es fatal que el producto de estos ocho músicos mantenga, aunque remota, una comunidad espiritual y de factura, que los aproxime, evitando entre ellos un manifiesto antagonismo o explícita enemistad.

Todos, quien más quien menos, son hijos del siglo, como se diría en la pasada fraseología romántica; es decir, que sus impulsos sentimentales y morales los mueve una actualidad, un presente que se traduce en las formas y procedimientos técnicos que postula la música moderna. Conviene advertir que sus intenciones y preferencias se inclinan, más que al estilo germánico actual, cuya cabeza visible es Schönberg, al que denominamos latino, entre el que, a pesar de su esclavismo, incluimos a Strawinsky; sin que se desdeñe, y en alguno de nosotros se cultive con voluntad manifiesta, el politonalismo, por otra parte, procedimiento que no es sólo privativo de la escuela de Schönberg.

El tiempo se encargará de definir quién de todos ellos tiene más razón. Los fueros de la amistad y convivencia nos impiden señalar quiénes de entre nosotros han recibido mayores mercedes y dones para los menesteres líricos. Ustedes son los encargados de enjuiciar y otorgar el mejor galardón de los generosos plácemes.

Todos queremos hacer constar aquí que nuestro cordial interés es, sin duda, superior a nuestros merecimientos, y que el aliento que con él recibimos, será razón para perseverar en el camino emprendido, hasta llegar a una madurez, a una sazón digna de vuestra cortesía, sensibilidad y cultura. Entonces volveremos, ufanos, a ofrecérselos.

Hemos de consignar también, que para evitar nuestra fatiga, y excesiva y dilatada extensión, y para acomodarnos a las exigencias del concierto, venimos, cada uno, con aquellas obras que por sus dimensiones y estructura puedan entrar, más pronto y fácilmente, en la área de nuestra amistad y contento. Conque sólo una parte de ella nos otorgárais, daríamosnos por satisfechos.

JUAN DEL BREZO

JULIÁN BAUTISTA

Nat a Madrid, 1901. Deixeble de Pilar F. de la Mora (piano) i del mestre Conrado del Campo (harmonia i composició). Les seves activitats han estat consagrades sempre a la música. Algunes de les seves produccions, per ordre cronològic: *Interior*, drama en un acte de Maeterlinck; *Dos canciones*, text de Martínez Sierra; *La flûte de Jade*, tres poesies xineses, traducció de Franz Toussaint; *Juerga*, ballet pantomima, escenari de T. Borrás, estrenat a París per la companyia de l'Argentina, en juny de 1929; *Colores*, sis peces per a piano; *Dos Quartets*, premiats ambdós en els concursos nacionals de l'Estat (1923 i 1926); *Sonatina-Trio*, per a trio de corda, estrenat pel «Quartet Rafael» (1930); *Caperucita*, rondalla, text de Manuel Abril; *Preludio y Danza*, per a guitarra. *Preludio para un tabor japonés*, que avui s'executa, va ésser estrenat amb molt èxit en 1929. Música de color i evocadora, que cerca en la delicadesa del matic, l'harmonia i la línia melòdica, el record d'un d'aquests tibors japonesos, amb el seu petit xagan, un ocell i una muntanya amb el cim tot blanc de neu.

JUAN JOSÉ MANTECÓN

Nat a Vigo, 1897. Estudis de Dret i Filosofia a l'Universitat de Madrid. Des de molt jove, s'interessà per la música i això el decantà vers la crítica musical, que exercí en la premsa; des de la seva fundació (1920) exerceix aquestes tasques i sota el pseudònim de *Juan del Brezo*, en el diari «La Voz», de Madrid. Ha col·laborat també en diverses revistes nacionals i estrangeres i ha donat nombroses conferències i cursos de divulgació musical. Té en premsa una «Introducción al estudio de la música» i un altre de divulgació musical. Autodidacte, en el que es refereix a la seva formació musical, la seva amistat i converses amb Falla, Turina, Pérez Casas i Oscar Esplà, li han estat molt valuoses i útils. Produccions: *Quinteto* per a piano i corda, estrenat en 1921; *Circo*, tres peces per a piano; *Canciones*, sobre textos del Marquès de Santillana, Mingo Revulgo, populars, etc.; *Habanera* per a violoncel i piano; *Tres nocturnos* per a orquestra de cambra, estrenats per l'«Orquesta Clásica»; el ballet *Coronación*, interpretat en part per l'«Orquesta Filarmónica»; *Sonatina* (piano); *Romanza* (violí); *Trio* (piano, flauta i clarinet), etc. Els *Dos nocturnos* del programa d'avui són una obra que pertany al tipus de música poètica i evocativa, si bé tenint per instrument d'expressió la petita orquestra de cambra. Es una obra d'estructura senzilla, amb reminiscències folklòriques.

RODOLFO HALFFTER

Nat a Madrid, 1900. Els seus primers estudis els va fer conjuntament amb el seu germà Ernest, i també juntament amb aquest, va rebre consells essencials i profitosos del mestre Falla. Suggestonat en principi per les tendències de Schoenberg i altres compositors contemporanis ultracromàtics, ha compost algunes obres per a piano, dintre d'aquest estil. Després, el seu criteri ha evolucionat radicalment, fins arribar al moment actual, en el qual s'afirma la seva preferència per la tonalitat ben definida i la forma estricta. Rodolfo Halffter, que també ha fet algunes excursions pel camp de la crítica musical, porta escrites diverses obres per a piano, cant i piano, ballets, música de cambra i orquestra, etc. En la *Suite para orquesta* del present programa, intenta el seu autor combinar els tipus clàssics de forma amb les harmonies i distribució orquestral més accentuadament modernes. Es, doncs, aquesta *Suite* una successió de pàgines de clara estructura, el tractament harmònic i orquestral respon a una tècnica que podríem dir-ne de *miniatura*, tant en el que es refereix a la poca extensió de les frases melòdiques, com a la pulcritud del color orquestral i al delicat maneig dels elements instrumentals.

FERNANDO REMACHA

Nat a Tudela (Navarra). 1898. Estudià harmonia i composició amb Conrado del Campo, i més tard, a Itàlia, amb Francesco Malipiero. Es autor de diverses obres per a orquestra de cambra, de cant i piano, piano sol, etc., el poema simfònic *Alba*, estrenat per l'orquestra Lasalle; una *suite* per a gran orquestra, executada a l'«Augusteo» de Roma. Rescentment el director alemany Wiesbach va dirigir una *suite*, amb l'Orquestra Simfònica de Madrid. L'obra que sentirem en el present concert, és una de les seves darreres creacions. Escrita per a orquestra sola, respon al tipus de la música classicista, que és vertebra en l'ambient i estil del XVIIIe, emprant, però, la tècnica i procediments moderns.

GUSTAVO PITTALUGA

Nat a Madrid, 1906. Estudià la carrera de Dret a Madrid, però les seves aficions i entusiasmes es decantaren sempre per la música. Juli Francès ha estat el seu mestre de violí, mentre ell treballà tot sol la composició i l'harmonia, i quan ja tenia escrites diverses obres, va rebre els consells d'Oscar Esplà. Les seves obres, per ordre cronològic, són: *Cuarteto* (instruments de corda); *Tres canciones*; *El Loro*, sarsuela antiga «da camera», en un acte, lletra de Manuel Abril; *Homenaje a Mateo Albeniz*, escrita per a la guitarra de Sainz de la Maza. Té en preparació un ballet de Ximénez de Sandoval, *El Desertor*; un *Concertino* en quatre temps (violí i orquestra); una obra amb lletra de Garcia Lorca, *Romeo y Julieta* i una obertura per a *El Retablo de las Maravillas*. L'obra del present programa, és una *suite* extreta del ballet *La Romería de los Cornudos*, text de Cipriano Rivas Cherif i Garcia Lorca, escrit per a la companyia de ballets de Antònia Argentina. Inspirada aquesta música en la color del nostre folklore, po dir-se que és una conseqüència de la música de Falla, en la tradició hispana popular, de la qual s'inspira lliurement.

ROSITA GARCIA-ASCOT

Nada a Madrid, 1906. Va iniciar l'estudi del piano amb Enric Granados, per indicacions de Felip Pedrell. Seguí després treballant el piano i la composició amb Manuel de Falla. També ha rebut consells del mestre Turina. Quan Falla va estrenar a París els «nocturnos», Rosita Garcia-Ascot interpretà la part de piano d'aquestes obres, que dirigia el propi autor. Té escrites varies composicions per a piano. La *Suite* que avui serà interpretada, és la seva primera obra d'orquestra. Correspon al tipus de música suau i graciosa del XVIIIe, però continguda en la tècnica i procediments musicals contemporanis.

SALVADOR BACARISSE

Nat a Madrid, 1898. Estudià en el Conservatori de Madrid, amb el mestre Conrado del Campo. El seu poema simfònic *La nave de Ulises* (chor femení, gran orquestra) ha estat premiat en el primer concurs nacional de l'Estat. Amb la «Orquesta del Palacio de la Música de Madrid» ha estrenat *Heraldos*, *Tres marchas burlescas* i *La tragedia de Doña Ajada*, poema bufosinistre, per a cant, recitats, llanterna màgica i orquestra. Actualment és a París preparant el ballet *Corrida de Feria*, que ha d'estrenar l'Argentina. Ha escrit diverses obres per a cant i piano, *Dos poemas*, *Tres canciones del Marqués de Santillana*, *Vocalise*, *Sonata en trio* (violí, violoncel i piano), un Quartet de corda. El *Concertino* per a petita orquestra ha estat estrenat per l'Orquestra Simfònica, sota la direcció de l'autor, en 1930. Bacarisse es complau en emprar en aquesta obra, dintre de la més estricta tradició clàssica, la forma de l'ultracromatisme, amb les conseqüents superposicions tonals, que alguns motegen de politòniques.

ERNESTO HALFFTER

Nat a Madrid, 1905. Guiat per la seva intuïció musical, va realitzar tot sol els primers estudis de música. Després dels seus primers assaigs de composició, molt ben acullits per la crítica i el públic, va rebre valuoses lliçons del mestre Falla, amb el qual va viure durant una temporada a Granada. Més tard, va treballar a París i avui es porta guanyada l'amistat i simpatia de gran nombre de músics contemporanis de tot Europa. Les seves primeres obres, són: Un Quartet de corda, Cançons, *La Canción del farolero* i *Naturaleza muerta*. La seva *Simfonietta*, executada amb general aplaudiment en el nostre Liceu i repetida en els concerts de l'Orquestra Pau Casals, ha obtingut el premi en un dels concursos nacionals de l'Estat, i pot dir-se que ha recorregut tot el món filharmònic. Actualment, la seva producció total és ja molt nombrosa, música de cambra, de piano, cançons, etc. Ara està ocupat en l'acabament d'una gran òpera: *La muerte de Carmen*, que ha d'ésser estrenada en l'òpera de Brussel·les. Las tres danses que clouen el nostre programa pertanyen al ballet *Sonatina*, inspirat en el poema de Ruben Dario. Ha estat estrenat a París per la companyia de l'Argentina. Composen el ballet una sèrie de danses curtes, unides per fragments de caràcter evocatiu i pintoresc, en els quals predomina el color i sentiment de la música andalusa.